

SK GN

PERSDOCUMENT

SUE ME MODDERFOKKER

Met **SUE ME MODDERFOKKER** tackelt Mathijs F Scheepers zijn verlangen naar wraak. Dat Scheepers kan vertellen, dat zagen we reeds in zijn vorige monoloog *Garmish Partenkirchen*. Ook nu weer balanceert hij tussen tragiek en humor, met een verhaal over een zwangere vrouw met een lekke buik en een revolver in het verkeerde kastje. Over een veel te vroeg geboren jongetje met een gehavende linkerkant, een heel stille vader die in zichzelf lijkt te verdwijnen en een moeder die niet weet wat ze verkeerd heeft gedaan. En helaas ook over een buurman die door dit alles heen walst.

Uit het dramaturgische interview met Dirk de Wachter:

MFS: "Het neo-documentaire theater dat ik probeer te maken is geen show, maar gaat direct naar de boodschap. Daarvoor moet ik de tekst zodanig geïnterioriseerd hebben dat iedereen alleen nog bezig is met de mededeling, en vergeet dat daar een acteur staat. Het publiek gelooft op die manier dat de ik-figuur samenvalt met de acteur, en zit op het puntje van zijn stoel, overtuigd dat alles echt en waar is. Een zeldzame staat van geloof, in een goddeloos drama. *(lacht)*"

SMM is een moderne interpretatie van het boek *Job*. We krijgen te maken met de complexe tragiek van een hedendaagse *Job*, maar nu een *Job* los van God. De tragiek die over deze *Job* wordt uitgestort, vraagt echter om zingeving. Het naamloze hoofdpersonage besluit deze hogere macht, bij gebrek aan beter, zelf een naam te geven: *Jos*. Helaas, net als zijn eeuwenoude voorganger *God*, blijft ook deze *Jos* een helder antwoord schuldig. Onze moderne *Job* gaat echter in het verzet, en zint op wraak.

SMM is een doordacht gecomponeerd, literair en neo-theologisch werk dat nadenkt over een van de meest prangende existentiële kwesties, met name het lijden van de 'onschuldige mens'. Het lot lijkt wel een demon die ons onverhoeds besluit.

Net als in het boek *Job* zijn proza en poëtische literatuur in **SMM** op ingenieuze wijze door elkaar geweven. Droom en werkelijkheid lijken zich steeds meer te vermengen in een ingenieuze verstrengeling van verhaallijnen die de toeschouwer langzaam maar zeker de adem afknijpt.